

bliceerd, men zou stellig geloofd hebben, dat het van zoo'n ambtenaar afkomstig was".

De goede man rekende het zich zelfs als een groote vriendelijkheid aan, dat hij den dokter een dienstenvolpde had toegezonden om hem „in de gelegenheid te stellen *kosteloos* te antwoorden".

Aldus behoeven wij *mächtiging* om voor onze diensten belooning te mogen verlangen, en moeten nog „dankje" zeggen, als wij onze gratis diensten zonder onkosten mogen bewijzen. Den dokter werd verder „beleefd" in overweging gegeven, „deze kosten aan het Rijk in rekening te brengen, waartoe een declaratie in tweevoud, voorzien van een desbetreffende verklaring van den lastgever is in te dienen".

De dokter zal die *f* 1.— wel „verschmerzen", maar zal nu ook wel hebben geleerd, dat men aan deze lieden geen onverplichte diensten moet bewijzen, maar hun door weigering moet dwingen, in hun eigen belang, zich de onontbeerlijke geneeskundige hulpkrachten aan te schaffen. En verder, onvermijdelijke diensten niet te verleenen, dan na zich te hebben vergewist, dat het honorarium, waarop men billijkerwijze aanspraak mag maken, inderdaad zal worden betaald. Als intusschen de bekrompenheid, waarvan de artsen staaltjes ondervinden, deze takken van dienst geheel beheerscht, is de ontreddeering van het handelsverkeer, waarover de Nederlandsche handel thans zoo bitter klaagt, volstrekt niet verwonderlijk.

EEN WAARSCHUWING DIE IN ONS LAND NOG NIET NOODIG IS. — Het bestuur der Aerztekammer te Weenen maakt bekend, dat de stedelijke verzekeringsinstelling aldaar zijn aandacht er op heeft gevestigd, dat sommige artsen zich niet houden aan de overeenkomst, die in 1913 tusschen de Aerztekammern en de levensverzekeringsmaatschappijen is gesloten betreffende het honorarium voor attesten. Het bestuur wijst erop, dat de artsen rechtens gehouden zijn aan deze overeenkomst en niet het recht hebben, hogere honoraria dan de overeengekomene te eischen (*Wiener klin. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BACILLENDRAGERS. — SMETSTOFDRAGERS.

Reeds meermalen is, ook in dit *tijdschrift*, gewezen op de slordige wijze, waarop vele artsen omspringen met onze taal. Zulk een slordigheid is ook het steeds toenemende gebruik om te spreken van *bacillendragers* bij ziekten, waarvan het ziekte verwekkende agens onbekend is, of waarvan geen bacillus maar een tot een andere groep behoorend micro-organisme de oorzaak is. Helaas neemt ook het *Tijdschrift*, een wetenschappelijk, geneeskundig blad, de gewoonte om het woord *bacillendragers* onjuist te gebruiken over. Niet alleen bevat het in het nummer van 12 Juli jl. een artikel, getiteld: „Iets over meningitis cerebros spinalis epidemica acuta *en de bacillendragers*", maar de schrijver, C. ORBAAN, schroomt zelfs niet, om, na ettelijke malen het woord *bacillendragers* (waar hij *coccendragers* bedoelde) te hebben gebezigd, aan het slot — als om goed het dwaze te laten uitkomen — te spreken van *meningocokkenbacillendrager*. En in het nummer van 26 dezer herhaalt dr. H. J. VAN RHIJN in zijn aanvullende mededeeling eenvoudig het foutieve opschrift; blijkbaar is de dwaasheid aan zijn aandacht ontsnapt, evenals aan die van de redactie, die ons nog onlangs onthaalde op een reeks van artikelen van Prof. KLUYVER over de taal der geneeskunde.

Waarom niet liever het woord *smetstofdragers* gebruikt? Dat woord past voor alle besmettelijke ziekten, welk organisme daarvan ook de oorzaak is.

's Gravenhage, 30 Juli 1919.

G. OOSTERBAAN.

ONZE MAATSCHAPPIJ.

Ondergeteekende kan thans mededeelen, dat hij van 26 afdelingen van de Ned.-maatschappij tot bevordering der geneeskunst bericht heeft ontvangen, dat zij met

algemeene stemmen hebben aangenomen de motie, voorgesteld door de 29 ondertekenaars van het ingezonden stukje op Bldz. 1783 van het *Tijdschrift* van 17 Mei 1919, die luidde: „de afdeeling . . . . van de Ned. maatschappij tot bevordering der „Geneeskunst, overwegende, dat nog veel en moeilijk organisatorisch werk verricht „moet worden, voor die maatschappij in haar nieuwe inrichting aan de verwachtingen „der hervormingspartij geheel voldoet en tevens bij allen het onderlinge vertrouwen „is teruggekeerd;

„overwegende, dat de leiding daarvan aan zeer beproefde en krachtige handen „moet worden toevertrouwd, spreekt de hoop uit dat Dr. A. SIKKEL AZN. te den Haag „tot lid van het nieuwe Hoofdbestuur en door dit laatste tot zijn voorzitter zal worden „gekozen, en dat hij dan bereid zal worden gevonden, die verkiezing aan te nemen.”

De bedoelde afdeelingen zijn: Alkmaar en O., Amsterdam, Apeldoorn en O., Deventer, Dordrecht en O., Friesland, Gouda en O., 's-Gravenhage, Groningen, Haarlem en O., Heerenveen en O., Helder en O., 's-Hertogenbosch en O., Meppel en O., Oldambt, Rotterdam en O., Tiel en O., Tilburg, de Vecht en O., Walcheren, Westland, Woerden en O., Zaanland, Zuid-Hollandsche Eilanden, Zuid-Limburg en Zwolle e O., in de algemeene vergadering uitbrengende 82 van de 145 stemmen.

Bovendien hebben vele leden der maatschappij bewijzen van instemming gezonden met het streven om de maatschappij te plaatsen onder leiding van Dr. SIKKEL, daarbij gevolg gevende aan de opwekking op blz. 1783, boven aangehaald.

Kampen, 28 Juli 1919.

Dr. J. W. J. KOCH.

DE PROTESTMOTIE DER GOUDSCHE GENEESHEEREN.

In onzen tijd van omverwerping en doodslag maakt de beroering, waarin meer dan een jaar reeds het rustige stadje Gouda verkeert door aangevochten ziekenhuistoe-standen, niet zooveel indruk naar buiten als vroeger het geval zou zijn geweest. Sedert eenige weken is de spanning aldaar op haar hoogtepunt gekomen en heeft zich ontlast in een motie van de afdeeling Gouda en O.. Zoolang de voorgestelde reorganisa-tie nog een papieren was, waren de hartstochten te bedwingen en te leiden. Zij zijn echter ontketend, nu het op de uitvoering aankomt. Voor zooverre ook mijn persoon daarin gemengd wordt, stel ik er prijs op recht te zetten, wat de afdeeling Gouda met behulp van mijn naam ondersteboven keert. Ook de compromitteerende houding van de afdeeling tegenover collega CLEIJNEERT aangenomen, mag ik niet onbesproken laten. Een geacht en gezien collega in zijn eer aan te tasten en hem bij voorbaat zijn komst in Gouda onmogelijk te maken door hem incompetent voor zijn functie te verklaren, is al heel bar, al is het tegelijk ook . . . mal, belachelijk. En mag een vakvereeniging — vraag ik mij af — voor zulk een doeleinde misbruikt worden, als de Goudsche geneesheeren zich veroorloven?

Het staat iederen collega vrij, zich een meening over de capaciteiten van een ander collega te vormen. Maar het gaat toch de perken te buiten dat de Goudsche geneesheeren collectief en openlijk een collega diskwalificeeren, zonder eenige bevoegdheid noch gegronde aanleiding daartoe. Het is absurd bovendien dezen collega, met uitstekende aanbevelingsbrieven in portefeuille, het recht te ontzeggen pretentie te hebben de functie van geneesheer-directeur te vervullen op een wijze als de raad van Gouda bedoelt. Ik heb de pretentie, beter dan de Goudsche geneesheeren te kunnen oordeelen over de eigenschappen, die een geneesheer-directeur van het VAN ITERSON-ziekenhuis moet bezitten, en ben overtuigd dat CLEIJNDERT zal blijken volkomen voor die taak berekend te zijn. Dat neemt niet weg dat ik ook andere sollicitanten daartoe geschikt achtte, zelfs van voorkeur ten opzichte van CLEIJNDERT met geen woord gerept heb. Hoe komen de Goudsche geneesheeren aan deze onjuiste voorstelling? Had ik CLEIJNDERT op de eerste plaats aanbevolen, dan geloof ik niet dat de raad van Gouda zoo verdeeld was geweest, dat het lot had moeten beslissen.

Blijkbaar zijn ten deze intriges in het spel, die in provinciesteden altijd welig tieren, en de gemoederen te Gouda op kookhitte gebracht hebben. Ik moet aannemen